

הבית הקטן

היה פעם ארנב אפור. הוא גר לגמרי לבדו בבית אפור קטן בחורשה. יום אחד ארנב אפור יצא לטיול ארוך. כשלא היה בבית עברה שם הילדה בטי, וראתה את הבית הקטן.

"איזה בית יפה!" קראה בטי. "אולי אשאר כאן. אך הרי לא אוכל להישאר לבדי." ואז שמעה מישהו קורא "בטי, בטי! איפה את?"

בשביל עברו שניים, בובה סרוגה ודובון טדי, אחריהם באו גם קרבטי רצה לקראתם "כמה טוב שבאתם" אמרה "מצאתי בית קטנטן. אני רוצה להישאר כאן אך אינני יכולה להיות כאן" אז אני אשאר איתך" אמרה בובה סרוגה "אז לא תהי לבדך." פד מנומר וסוס עץ. לבדי."

"גם אני אשאר" אמר קרפד מנומר "אשמור שחרקים וזבובים לא יעלו על הורדים שלך." "כולנו נשאר כאן" אמרו סוס עץ ודובון טדי "אבל עכשיו נכנס לבית ונבדוק אותו."

"פתחי בבקשה, בובה" אמרה בטי.
 בובה סרוגה פתחה את הדלת. שם עמד
 ארנב אפור.
 "מה אתם עושים כאן, בבית שלי?" שאל.
 "זה בית שלך? לא ידענו" ענתה בטי.

בטי וידידיה נכנסו לבית והביטו סביב. היו שם
 שלושה חדרים, סלון, חדר שינה ומאחור גם
 מטבח.

"כמה נעים יהיה לנו כאן" אמרה בטי! "אני
 אבשל ובובה סרוגה תעזור לי."
 "ואני אבעיר אש" אמר דובון טדי. "ואני אביא
 עצים" אמר סוס עץ.
 אבל אז נשמעו דפיקות בדלת. מישהו עמד
 שם.

"רצינו לחיות כאן" אמרה בובה סרוגה "אהבנו את הבית הקטן הזה ועכשיו נצטרך ללכת מכאן. בואי, נלך" אמרה לבטי.
"לא, אל תלכו" קרא ארנב אפור "אני לא אוהב לגור כאן לבדי. אנא תישארו איתי. אתן לכם את הבית ואת הורדים שבגינה."
"הו, כמה נעים יהיה לנו ביחד" קראו בטי וידידיה "נגור כולנו ביחד בבית קטן בחורשה." וכך באמת הם עשו!

